

Briefcontact Jaargang 66 Nummer 1, januari 2017

Inhoud:	bladzijde:
Van de redactie.....	2
Lichterfest.....	3
Kersttoespraak.....	5
Het sterven van mijn moeder.....	7
Wereldgebedsdag.....	8
Gemeenteweekend 6-7 mei 2017 in Ittingen.....	9
Vertaling of “hertaling”.....	10
Kerkdiensten David van Welden.....	11
Briefcontact.....	11
Agenda.....	12

Mededelingen van de redactie:

Het volgende nummer verschijnt omstreeks **15 maart 2017**

Bijdragen per E-mail: lida.versteeg@muri-be.ch

Sluitingsdatum inzenden artikelen voor: **20 februari 2017**

Briefcontact verschijnt 6 keer per jaar en is het orgaan van de Nederlandse Evangelische Vereniging in Zwitserland

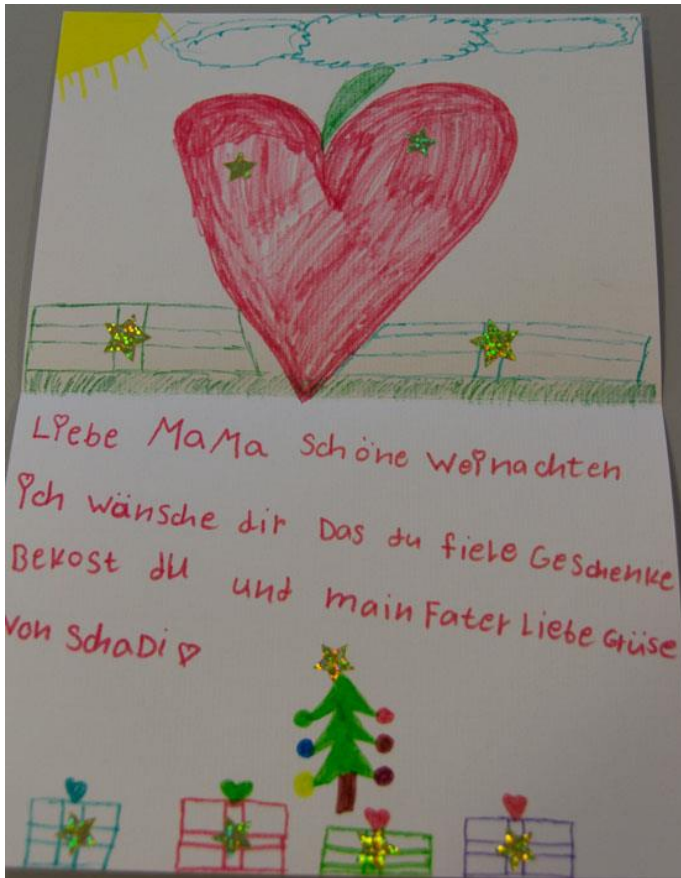

Zo dicht stond de maan bij de aarde in het afgelopen jaar nog niet zo vaak.

Opname: *Lida Versteeg*

Lichterfest oder doch Weihnachtsfest?

Lida Versteeg

Im Asylzentrum Tannental in Muri-Gümligen war es lange Jahre Tradition, die Familien die dort wohnhaft sind, zu einem Lichterfest einzuladen.

Das vergangene Jahr stand jedoch im Zeichen grosser Veränderungen. Der Gemeinschaftsraum, wo sehr viele Anlässe durchgeführt wurden, war jetzt ein bisschen verwaist. Überdies sah es danach aus, dass - obwohl geplant - kein Lichterfest stattfinden konnte: Keine freiwilligen Mitarbeiterinnen.

Und dann plötzlich aus heiteren Himmel ging ein Licht auf. Silvia Tapis - sie ist neu angestellt im Migrationsbereich - sorgte dafür, dass sich zwei Freiwillige doch noch meldeten. So konnten wir loslegen.

Die Weihnachtsgeschichte lag schon zum Vorlesen bereit:

„Die Geschichte vom Weihnachtsglöckchen“.

Fasziniert hatten mir die aquarellartigen Zeichnungen.

Ein schön klingendes Glöckchen begegnete mir per Zufall in der Brockenstube. Es sollte die Kinder genauso faszinieren wie die schönen Bilder.

Fröhlich gestimmt kamen die Kinder nacheinander herein. So wie es in der Schweiz Brauch ist, fängt man sitzend im Kreis an. Um dann plötzlich zu entdecken, dass die Kinder ganz genau wissen, was Weihnachten in der Schweiz bedeutet und sie das Hochdeutsch beherrschen und sich auch über diese Sprache miteinander austauschen können. Hören-sehen-schauen-wissen-sprechen in einem Ausmass, das ich so nicht erwartet hatte. Die Geschichte war eigentlich zum Vorlesen gedacht. Stattdessen fand ein reger Austausch statt über die ansprechenden Bilder.

Worauf es ankam, war Allen ganz klar. Am Schluss sangen drei Kinder nach langem Zögern ein Weihnachtslied. Vorher rannte ein aufgewecktes Mädchen nach Hause und zeigte uns sein Liederheft mit deutschen Weihnachtsliedern aus der Schule.

Im zweiten Teil war Kreativität gefragt. Auch damit wussten die Kinder etwas anzufangen. Nur die Leckereien, die ich eingekauft hatte, standen diesmal nicht zentral.

Und so geschah es, dass ich den grössten Teil wieder mit nach Hause nehmen musste. Aber auch dafür fand ich eine geeignete Lösung. Im stockdichten Bodennebel und bei starkem Feierabendverkehr mit blendenden Lichtern suchten wir mit einem dankbaren Gefühl unseren Weg wieder nach Hause.

Aus dem geplanten Lichterfest wurde ein gelungenes Weihnachtsfestchen.

Naast het werk van de kinderen liet een moeder zien dat ze ook de gave heeft zich te kunnen uitdrukken. Als het al niet in woorden ging dan toch wel op deze mooie manier.

Dit bericht kunt u ook nog nalezen op de website van de Ref. Kirche Muri-Gümligen:
<https://www.rkmg.ch/bericht/1242>

Christoph Knoch heeft mijn "Notizen" op zijne wijze geschikt gemaakt voor op de website

Kerst toespraak 25-12-2016

Koning Willem Alexander

Hemel en aarde raken elkaar met Kerstmis. Christus, de Zoon van God, wordt geboren in een simpele stal. Zijn moeder legt hem te slapen in een kribbe. Engelen verkondigen een boodschap van vrede en hoop op een betere wereld.

Het vieren van Kerstmis kan confronterend zijn en ons aan het denken zetten. Dicht bij de plek waar de kribbe stond, heersen nu angst en geweld. Onvoorstelbaar zijn de ontberingen die gewone mensen – onder wie veel kleine kinderen – in Syrië, maar ook in andere landen moeten lijden. Geweld kan ook vlakbij komen. Terroristische aanslagen – zoals deze week nog in Berlijn – hebben dit jaar vele families in rouw gedompeld.

Kerstmis 2016 roept dan ook tegenstrijdige gevoelens op. Daarom heb ik geworsteld met deze Kersttoespraak.

We zouden zo graag willen dat de vredesengel zijn vleugels over de wereld uitspreidt. We zouden ons zo graag geborgen weten. Maar tegelijkertijd is er veel dat ons ongerust maakt en ons een gevoel van dreiging en machteloosheid geeft. Tegenstellingen in de wereld lijken groter te worden. En dat heeft zijn weerslag op ons leven hier. Het extreme lijkt het nieuwe normaal te worden. Zoekend naar zekerheid, graven groepen zich in hun eigen gelijk in. Dat maakt een open gesprek vaak onmogelijk. Velen hebben het gevoel in een land zonder luisteraars te leven.

Wie twijfelt over de toekomst, idealiseert vaak het verleden. We geven ons allemaal wel eens over aan heimwee naar vroeger. Ja, vroeger...

We weten dat de werkelijkheid minder rooskleurig was. En dat veel zaken waarover we ons nu zoveel zorgen maken, bij nadere beschouwing minder ernstig zijn dan we soms denken.

Dat heel veel gelukkig ook goed gaat en dat het leven nu op veel vlakken echt beter is dan toen.

‘Beleving is werkelijkheid’, hoor je vaak. Maar het fundament van het dagelijks leven wordt drijfzand als beleving het zicht op de werkelijkheid verdringt. Laten we de lastige problemen vooral eerlijk benoemen. Maar als er één land daarnaast ook verbondenheid en

solidariteit kent, is het wel Nederland. Zonder dat ze de schijnwerpers zoeken, zijn miljoenen mantelzorgers en vrijwilligers onze stille kracht. Zien we U en Uw liefdevolle werk wel voldoende?

De boodschap van Kerstmis is een boodschap van hoop, vrede en naastenliefde.

Dat is een oproep aan ieder van ons. Hoe gedragen we ons tegenover elkaar? Wat doen we er zelf aan om onze samenleving zo in te richten dat iedereen zich veilig weet en thuis kan voelen? Kunnen we het nog: samen vreedzaam problemen oplossen?

In deze onzekere tijd, is het nodig om vaste grond onder de voeten te houden. De waarden die van oudsher bij Nederland horen, bepalen ook in de toekomst ons vermogen om samen verder te komen. Juist nu de wereld om ons heen minder houvast geeft, moeten we vasthouden wat we samen delen en beschermen wat ons verbindt.

Want zó willen wij hier samenleven. Als vrije en gelijkwaardige mensen. Zonder dat degenen met een afwijkende mening bang hoeven te zijn voor bedreiging of intimidatie en zonder discriminatie op grond van levensovertuiging, ras, geslacht of seksuele geaardheid. Deze rechten gelden hier voor iedereen, altijd.

Vrijheid heeft ruimte nodig. Ruimte om te leven, te bewegen, te denken en te debatteren zonder angst. Ruimte om van elkaar te verschillen. Die vrijheid hoort bij ons en is sterker dan welke terreurdaad ook.

Eerder dit jaar opende ik in de Bibliotheek Rotterdam een tentoonstelling gewijd aan de beroemde Rotterdammer Desiderius Erasmus. Hij leefde 500 jaar geleden, niet zo lang na de uitvinding van de boekdrukkunst, het internet van de 16de eeuw. Erasmus was een van de eersten die daarvan profiteerde. Heel lezend Europa kende zijn werk.

Erasmus was een diepgelovig mens met een kritische geest en een scherpe pen. Een man die heilige huisjes omver durfde te werpen. Niets menselijks was hem vreemd en hij kon zich enorm opwinden over de misstanden van zijn tijd. Maar altijd bleef hij zijn kracht zoeken in redelijke argumenten en de vreedzame uitwisseling van ideeën. We hebben elkaar immers nodig.

‘De natuur heeft onze gaven zo verdeeld, dat de ene mens het niet kan stellen zonder de hulp van de ander’, schreef hij.

Terroristen proberen onze vrije manier van samenleven aan te tasten en ons gevoel van thuis zijn te ondermijnen. Terecht verlangen mensen in de eerste plaats veiligheid.

In deze onzekere tijd, zijn angst en woede begrijpelijke emoties. Maar boosheid kan geen eindstation zijn. De vrede waarnaar we zo verlangen, komt niet dichterbij als mensen afhaken en zich ingraven. Vrede begint met het beschermen van wat we delen en het aanwenden van alle positieve krachten. Zonder U, zonder jou, gaat het niet.

Met Kerstmis worden we aangespoord niet op te geven. Elkaar niet op te geven. Ieder mens telt. Het licht van Kerstmis schijnt voor ons allemaal, en maakt ons opnieuw voor elkaar zichtbaar.

Het oude kerstlied verwoordt het mooi.

Tussen alle mensen in
In het menselijk gezin
Hoor, de engelen zingen de eer
Van de nieuw geboren Heer.

Ik wens U allen – waar u zich ook bevindt en hoe Uw persoonlijke omstandigheden ook zijn – een gezegend kerstfeest.

Het sterven van mijn moeder

En een paar vragen.

In de BC januari editie 2015 schreef ik volgend stukje over mijn moeder:

“En hoe gaat het met jou ?”

Jan van den Eijkel schreef over zijn overleden vader in het november 2014 nummer van BC. Alsnog lezen, als je het hebt gemist. Kan ook op www.nl-kerk.ch

Inspireert mij om over mijn moeder te vertellen. Ze leeft nog, 93 jaar oud. Geen makkelijk leven gehad, hoewel zij, net als wij, van de naoorlogse welvaartstijging heeft geprofiteerd.

Een beetje koele vrouw, net als haar moeder, mijn oma. Maar heel eerlijk, recht door zee. Sinds 5, 6 jaar gaat het haar niet goed. Ze is kortademig en kan niet veel meer. Sinds het overlijden van mijn vader

in oktober 2005 bel ik haar iedere dag even op. De gesprekken worden steeds korter. „Hans, ik ben zo kortademig. Ik ga vroeg naar bed. Tot morgen“.

Maar, al meerdere malen heeft ze me gevraagd: „Hoe gaat het met jou?“. Deed ze vroeger nooit.

Dat vind ik heel mooi.

Een paar jaar geleden, vertelde ze ongevraagd, dat ze geen sterfhulp wil.

Daar had ze dan toch over nagedacht. „Nee, ik wil geen spuitje, ik ben geen hond“.

Als U/jij dit leest is het al 2015. Gelukkig Nieuwjaar!

Hans Heezen

Meer dan een jaar geleden,

op 11.11.2015 om half elf, is mijn moeder overleden op 94-jarige leeftijd. En ik wil graag met jullie delen, hoe ze dat heeft gedaan.

En precies op het moment, dat ik voorgaande zin schreef, nu 5, 6 of 7 minuten geleden, hoor ik een overdonderend geluid van brekend glas beneden in de hal. Ik dacht aan een gewelddadige brutale inbraak. Dat gebeurt helaas! Gelukkig nee. Geen geblinddoekte mensen traden in.

Wat is er gebeurd?

Een modern schilderij, geschonken door een goede vriend, is van de wand naar beneden gevallen (hing daar al zeker 7 jaar!) en heeft een tekening/schets van mij, ook door die zelfde vriend gemaakt en een daarvoor staand “schilderij”, door mij gemaakt, mijn tweede en laatste, ooit naast een zelfportret tijdens een schilderworkshop tot stand gebracht.

Die beiden stonden en staan op de bodem van mijn hal onder dat gevallen schilderij.

Het glas van de schets van mij was verbrijzeld. Mijn zelfportret had geen glas. Dus O.K.

Ik zeg heel eerlijk, dat ik heb overwogen of mijn moeder ingegrepen heeft en niet wil, dat ik mijn verhaal over haar sterven vertel. Ik sluit

niets uit, want wat weten we nu echt? Maar ik houd het erop, dat het toeval was.

Dus vertel ik, wat ik heb willen vertellen, voordat het schilderij viel.

Mijn, onze moeder heeft een paar dagen voor ze naar een verpleegtehuis verkast zou worden, omdat ze niet meer “houdbaar” was in het verzorgingshuis – overigens terecht – gekozen te sterven door niet meer te eten en te drinken. “Ik wil sterven, informeer mijn zonen”. Ik vind dat heel sterk. Geen spuitje (zie boven) maar wel beslissen, dat je wilt sterven.

Ik en mijn 3 broers zijn trots op haar en hebben haar kunnen begeleiden tot in haar dood.

Ik wil nog toevoegen dat het verzorgingshuis voorbeeldig heeft gehandeld. “Wij respecteren de wens van mevrouw Heezen. Als zij niet vraagt om eten of drinken, geven we het haar niet”.

De arts heeft ook nog een beetje geholpen in het kader van palliatieve sedatie.

Eenvoudig: een beetje helpen met morfine, omdat ze veel pijn had vanwege een val een week daarvoor. Het was niet makkelijk onze moeder te zien sterven. Maar het was toch goed.

We hebben met heel veel aanwezigen, wat niet vanzelfsprekend is voor een 94-jarige, naar haar wens afscheid kunnen nemen in een waardige kerkdienst en begrafenis.

Een mooie troost, waarvoor we heel dankbaar zijn.

Wij NEV-ers zijn een vereniging van mensen die relatief oud zijn en die al veel hebben meegemaakt met het verlies van dierbaren. Ik zou het fijn vinden, als we onze ervaringen in deze met elkaar zouden kunnen delen, voor diegenen die dat willen. Ik heb twee concrete vragen:

1. Hebben jullie ook ooit zoiets dergelijks (kan anders zijn, maar toch) beleefd als ik met dat schilderij?
2. Hoe denken jullie over het wetsvoorstel van het kabinet in NL om mogelijk te maken dat mensen die sterven willen, gewoon omdat ze dat willen, dat kunnen doen?

Zou toch een waardevolle uitwisseling van gedachten, meningen en gevoelens in BC kunnen geven, niet?

Als dit verschijnt in Briefcontact is het alweer 2017. Ik wens U/jullie een volwaardig jaar. Volwaardig is de beste vertaling die ik heb gevonden voor “erfüllt”. Tevreden, werd ook genoemd, maar dat is niet hetzelfde als volwaardig. “Ein erfülltes 2016”, wenste onze David van Welden en zijn gezin mij voor 2016.

Met de verwijzing naar een citaat van D. Bonhoeffer: “ es gibt erfülltes Leben trotz vieler unerfüllten Wünsche”. Zo waar, zo mooi. De kaart met die wens is de enige, die ik bewaard heb.

Dus nogmaals, ook voor 2017 wens ik U/jullie een volwaardig, erfülltes leven en als het zover is, een volwaardig sterven.

Met hartelijke groeten,

Hans Heezen

Wereldgebedsdag 2017

«Bin ich ungerecht zu Euch» is het motto voor de wereldgebedsdag 2017. Toen deze tekst in 2012 door het internationale comité aan de vrouwen in de Filipijnen werd toegewezen, kon niemand vermoeden hoe brand actueel dit zou zijn in 2017.

In 2012 hoopte de bevolking op een beter leven, minder corruptie, minder armoede, groei van de economie. In 2016 is de economie werkelijk gegroeid, maar de schaar tussen rijk en arm is tevens alleen maar groter geworden. De corruptie is niet minder geworden – integendeel. De nieuw gekozen president Duterte belooft opnieuw gouden bergen, hij treedt met ongekende hardheid op tegen de drugs en heeft de politie praktisch vrije hand gegeven drugdealers neer te schieten – sinds juli is er sprake van 3000 doden, 15000 criminele drugdealers in de gevangenis enz., enz., enz.

In deze afschuwelijke onzekerheid vragen de Filipijnse vrouwen om onze voorbeden.

Wie zijn deze vrouwen? Zij stammen uit de kleine protestantse minderheid, samengevat in de nationale Christenraad – zij hebben voor het samenstellen van deze liturgie ook katholieke vrouwen uitgenodigd (80 % van de bevolking is RK).

In de liturgie vertellen drie vrouwen over hun arbeidsomstandigheden, over geweld en over de natuurcatastrofen – aardbevingen, taifoens, enz.

Ik heb helaas de liturgie nog niet gelezen maar de levensverhalen van vrouwen zoals die geschilderd zijn in Frauenforum 2016 en in Auftrag 2016/Heft 3 (Philippinen. Ein Land sucht seine Zukunft) geven veel te denken.

De eerste vrijdag in maart is aan deze dappere vrouwen gewijd!

Literatuur: Frauenforum, Heft Okt./Nov. 2016

Auftrag (Blad van Mission 21): «Philippinen. Ein Land sucht seine Zukunft». Nadere Inlichtingen: www.wgt.ch

Schweizerischer Weltgebetstag

Zürcherstrasse 200

8406 Winterthur

Tel. 052 – 203 21 72

Gemeenteweekend 6-7 mei 2017 in Ittingen: Wat blijft?

Waarschijnlijk hebben maar weinig generaties voor ons zoveel ingrijpende veranderingen meegemaakt als wij. Niet alleen in de economie, in de communicatie, in de relatie tussen man en vrouw, ouders en kinderen maar ook in de politiek ziet de wereld er radicaal anders uit dan toen we opgroeiden.

Ook wat het geloof betreft ziet de wereld er volkomen anders uit dan zeg maar veertig, vijftig jaar geleden. De kerken zijn tot kleine minderheden gekrompen en verzuild Nederland is verdwenen.

En ook wat binnen de kerkmuren beleden en gevierd wordt, is heel anders dan toen.

Op ons gemeenteweekend wil ik deze keer graag de vraag nagaan wat in al die ontwikkelingen is gebeven. Ik wil niet alleen maar naar de harde kern vragen, maar vooral naar wat vandaag, door alle ontwikkelingen heen, mensen nog steeds draagt en een mensenleven zin geeft.

In het volgende nummer geef ik nog wat praktische informatie over het weekend, maar ik kan hier nu al meedelen dat de prijs en de indeling

van het weekend maar weinig verschillen van het weekend van afgelopen jaar. En vanzelfsprekend kunnen diegenen, die dat wensen, zich nu al bij mij opgeven.

David van Welden

Vertaling of «Hertaling»

Hertaling, wat is dat? Nee, U hoeft niet te gaan zoeken in de dikke "van Dale", of Koenens woordenboek – want daarin staat het niet – het is een nieuw woord – toevallig vond ik het twee keer kort na elkaar in de literaire bijdrage van Trouw.

In Briefcontact van november, beschreef ik de nieuwe uitgave van het bekende Zwitserse kinderboek "Heidi in der Fremde" van Johanna Spyri. In mijn oorspronkelijke manuscript noemde ik het (net als in Trouw) een "hertaling" – iemand veranderde het in "een nieuwe Nederlandse vertaling".

Toch blijf ik bij het "Hertaling" – een klein voorbeeld mag dat duidelijk maken: De huishoudster in Frankfurt – een onvriendelijke vrouw vermaant Heidi dat ze tegen de Oma van Klara, die op bezoek komt, niet Oma mag zeggen – maar "gnädige Frau". Heidi begrijpt dat niet en maakt ervan: "Guten Tag Frau Gnädiger". De Nederlandse vertaling uit 1903 (!) is "genadige vrouw" en Heidi maakt ervan: "mevrouw genadige". (Of dat toen goed Nederlands was betwijfel ik). In de "hertaling" van 2016 moet Heidi "mevrouw Sesemann" zeggen, wat bij Heidi dan leidt tot "Dag mevrouw Oma"!

Ik zou er niet verder over geschreven hebben als ik niet in de volgende uitgave van Trouw een boek aangekondigd vond: "De natuur zwiert over de pagina's" middeleeuwse dichter Henric van Veldeke hertaald door Elvis Peeters. Het oorspronkelijke werk is "30 Minnedichten". Het Middelhoogduits waarin deze liederen geschreven zijn is voor de hedendaagse lezer niet meer te begrijpen. Hertaald onder de titel "Ik bid de liefde" blijkt van Veldeke een tijdeloos dichter te zijn. Citaat uit Trouw: "In zijn minnedichten waarin de natuur over de pagina's zwiert, bezingt van Veldeke de vele kanten van de liefde – en hij moedigt aan om positief in het leven te staan".

Bemoedigd ben ik des te meer
wanneer afgunstigen me benijden.
Nijd en kwaadheid en zo meer,
dat mag hen in het hart diep snijden,
zo sterven ze nog eerder.
Ik wil omgaan in verblijden
met wie hun leven vrolijk leiden;
ik wil door te benijden
mijn vreugde niet ontwijden.

(Henric van Veldeke stierf voor 1012)

Henric van Veldeke:

Ik bid de liefde

33 minnedichten

Hertaler: Elvis Peeters

Uitg. Podium

Kerkdiensten die in 2017 door David van Welden geleid worden:

- 5 maart kerkdienst in kring Bazel
- 16 april 12.00 u. gemeenschappelijk paasdienst in Hägendorf
- 6-7 mei gemeenteweekend in Ittingen
  - 7 mei 14.00 u. gemeenschappelijke dienst im Raum der Stille in Ittingen
- 4 juni 12.00 u. gemeenschappelijke pinksterdienst in Hägendorf

- 27 augustus 12.00 u. Waldgottesdienst in Rapperswil
- 17 september, kerkdienst in kring Bern
- 29 oktober kerkdienst in kring Zürich
- 25 december 12.00 u gemeenschappelijke kerstdienst in Hägendorf

-vergadering van afgevaardigden 20 september 2017

-gespreksavond in Zürich op 8 maart 2017

Briefcontact ook online

Op onze website www.nl-kerk.ch vindt u de actueelste informatie over het wel en wee van de NEV: (eventueel veranderde) tijden, adressen (ook van leden), etc. Maar, u kunt bijvoorbeeld ook de wat oudere jaarboekjes eens rustig door bladeren, en natuurlijk ook de recente uitgaven van Briefcontact online lezen (waar ook ter wereld). Wilt u zelf een bijdrage leveren voor de website of wilt u een reactie geven, dan kan dat graag via de website maar ook direct aan de webmaster: Jan van den Eijkel, E-Mail: nev@janv.de Tel. 0049-7761-4916

AGENDA: Kerkdiensten in de Nederlandse taal in 2017

GEMEENSCHAPPELIJKE NEV-KERKDIENSTEN

16 april: Paasdienst

Hägendorf

Voorganger: Ds. David van Welden

Aanvangstijd: 12.00 uur

6/7 mei: Gemeenteweekend in Ittigen

7 mei: Kerkdienst, 14.00 uur im Raum der Stille in Ittigen

Kring Bern:

19 februari: Kerkdienst

Mauritiuskerk Bern Bethlehem

Voorganger: Matthijs van Zwieten de Blom

Aanvangstijd: 17.00 uur

7 mei: Kerkdienst

Maritiuskerk Bern Bethlehem

Voorganger: Matthijs van Zwieten de Blom

Aanvangstijd: 17.00 uur

Kring Bazel:

Geen kerkdienst in de maand januari 2017

5 februari: Kerkdienst

Wesleyhaus

Aanvangstijd: 15.30 uur

Kring Zürich – Aargau

22 januari: Kerkdienst

Kleine Kirche Fluntern, Gloriamstrasse.

Voorganger: Peter Spinatsch

met Huub Oosterhuis

Aanvangstijd: 17.00 uur

8 maart: 19.00 uur Gesprekskring

bij Mia Zwahlen, Gubelstrasse 32, 8050 Zürich olv. Ds.
David van Welden

Gespreksthema: *Sterven, wat is dat eigenlijk?*

Inleiding op het thema in de volgende BC/ en t.z.t. op
NEV website.

**Bezoek voor actualiteiten/ eventuele wijzigingen onze website
www.nl-kerk.ch**